

1926

MATI IN GOSPODINJA

Št. 2.

Materam.

Matere, ve ste duhovnice v družini. Na vas je glavna skrb, da se družina vzgaja v verskem duhu, da izvršuje svoje dolžnosti do Boga in bližnjega, da vlada v družini pravo dejansko krščanstvo. Ve kot duhovnice ste poklicane, da čuvate nad družino, da se ne utihotapl vanjo strup brezverstva in nenravnosti potom slabih knjig in časopisov. V družini, ki se versko in pravno kvari, je najpreje in najbolj tepe na mati. Ali ni podivjan sin najhujša materina bolečina in pokvarjena hči največji materin križ? Zato čuvaj, kaj prihaja v hišo in bodi neizprozna. Sedaj se vsiljuje v tvojo hišo »Domovina«, časopis, ki ga izdajajo zagrizeni brezverci in sovražniki katoliške vere. Ljuto napada našega škofa, najvišjega dušnega pastirja napada, kadar je prilika, misijone, duhovne vaje, božja poba, verske resnice — vse, kar je božjega. Naj te ne moti, da se včasih dela polbožno — to so vedno delali vsi brezverci, kadar so šli med preprosto ljudstvo — ti čuvaj svojo družino in s tem boš najbolj čuvala sebe.

»Domovina« nazaj, agenta, ki bo pobiral naročnino za Vodnikovo družbo, odslomite tako, da ga ne bo nikdar več blizu. Le dovolj krščanske odločnosti, vsaj toliko, kolikor je na drugi strani nekrščanske vsiljivosti.

Vzgoja.

Mnoge matere napravijo pri vzgoji veliko napako, ker mislijo, da je treba vzgajati, »ko pride k pameti«. Dopusčajo otroku vsakovrstne neuljudnosti, se jim celo smejejo ali jih hvalijo. Potem se pa čudijo, če te malenkostne napake z otrokom rastejo in postanejo tako velike in resne napake, ki jih je mogoče le s težavo odstraniti.

Vsaka mati mora vedeti, da prinese otrok poleg telesnih zmožnosti tudi duševne na svet, da jih je treba oboje razvijati in izobraževati. To delo mora vršiti mati tako rekoč od prvega dne, in sicer z vso resnobo in vestnostjo, da je tedaj, ko otrok pride k pameti, t. j. da se začne samega sebe zavedati, že toliko vzgojen, da ne potrebuje več kazni, temveč da razume in se da voditi po materini besedi, da razume njene nauke in opomine in je že toliko prežet od ljubezni do nje, da se tudi ravna po njih, t. j. da uboga. Koliko paznje in vztrajnega razmišljanja zahteva najzgodnejše materino vzgojno delo! Vsak nov dogodek (pojavi) v otrokovem življenju ji da misliti, kako ga bo izrabila v vzgojni namen. In le tedaj, ako vse te nove pojave izkoristi za otrokovo vzgojo, imajo tudi pomen v njegovem življenju; drugače se pač vrste po naravni poti drug za drugim, kakor se vrste tudi pri kaki živali, ki nima pameti. — Vidimo torej, da so telesni in duševni pojavi v prvi otrokovi (detinski) dobi velike važnosti tudi

za razvoj njegovega razuma, pameti.

Zato ne moremo materi dovolj priporočati velike skrbi in pažnje na otrokovo vzgojo že v prvih dneh. Snaga, red, ki sta navidezno le nekaj zunanjega, dasta otroku, ki ga mati vadi nanju, prvi red za vse njegovo življenje. Podzvestno se mali vadi že prvi čas svojega zemeljskega življenja vsega, kar mu bo pozneje v največjo korist. Spremljati ga hočemo v njegovem razvoju in obenem pogledati, kako in kje mora materina vzgoja poseči vmes.

Delokrog žene v družini.

Poklic žene v gospodinjstvu in družini je na videz zelo omejen, v resnici pa obseza veliko in zelo razsežno polje. Gospodinjska skrb se ne razteza le na moža in otroke, temveč tudi na vse druge člane družine, h katerim prištevamo tudi posle. Ta skrb pa ne zadeva samo telesno, ampak tudi duševno blagostanje družine. Kar imenujemo družinsko srečo, izhaja po veliki večini iz gospodinje, njenega dela in skrbi za dom in njegove prebivalce. Saj se vedno in povsod trudi, da je njena hiša vsem prijeten dom, v katerem vlada edinstvo, pridnost in resnična ljubezen.

Ker je torej mati-gospodinja središče cele hiše in družine, mora pa biti vsem družinskim članom v vsem najlepši zgled. Vedra in prijazna, je vedno pripravljena vsem in vsakemu svetovati in pomagati. Pri raznih malih neprilikah ne izgubi ravnodušnosti. S svojo mirno naravo nikoli ne izjavi prepira v hiši. S pristno žensko iznajdljivostjo in preračunljivostjo izravna vse, kar bi moglo zanesti prepir v hišo. Z zvestim izpolnjevanjem vsakdanjih dolžnosti vpliva na vse člane družine, da se ne odtegujejo delu in hišnemu redu, nego z enako ljubeznijo delajo za dom. Njena prirojena ljubezen do reda vzdržuje vso hišo v snagi in redu. Pametna varčnost pa ji množi družinsko blagostanje.

Mnogo bolj kakor vse te dolžnosti pa jo veže velika odgovornost pred Bogom za duševni blagor družine. Kot mati obrača gotovo vso svojo skrb na pravo krščansko vzgojo. Vestno uporablja v ta namen vse pripomočke, ki jih le more doseči. Z vso skrbjo odvrta od svoje družine vse, kar bi ji moglo škodovati zlasti na duši. S paznim očesom čuva, da vsi, njej izročeni, izpolnjujejo božje in cerkvene zapovedi; za vršitev le-teh ima njena družina vselej čas. Kakor skrbi dobra mati in gospodinja, da deli telesna dela usmiljenja vsem, ki so jih potrební, prav tako gleda tudi na to, da vrši tudi duhovna dela usmiljenja.

Le na kratko smo danes pogledale delokrog matere-gospodinje. Pri posameznih njenih dolžnostih se bomo pomudile prihodnjik, da spoznamo pri tem tudi njene pravice v domu in družini.

Pošljite naročnino!

DOBR OBLAGO!

NIZKE CENE!

»OBLAČILNICA«

manufaktur, trgovina na debelo in drobno

Ljubljana, Miklošičeva cesta 7

ima najlepšo in največjo izbiro raznega sukna, hlačevine, volnenega blaga za ženske obleke, barhenta, flanel in drugega perilnega blaga

po izredno nizkih cenah.

Naročniki »Domoljuba«, kupujte manufakturno blago le pri »OBLAČILNICI«.

Obleka.

Volneno obleko izdelujejo iz volnene dlake nekaterih živali, zlasti ovac. Primerno predelana se sprede v tanke niti, ki se potem stko v volneno blago. Imamo domačo volno in volno iz tujih krajev, zlasti iz Angleške. Domačo volno pridobivamo od domačih ovac in jo tudi doma spredemo v volneno prejo. Ovcam ostrigejo volno, potem jo dobro spero. Oprana se mora dobro posušiti in potem se sprede v tanke niti. Te niti se posušejo dve ali tri skupaj. Iz tako posukane volne se plete močne nogavice, jopiči, moški in ženski, ogrinjala, spodnja krila. Plete se na roke. V novejšem času tudi na pletilne stroje. Moda zadnjih let je zelo dvignila ročno in strojno pletenje.

Zgornja in spodnja obleka se napravljaja prav zelo, kar je priporočljivo, ker taka obleka je lepa, trpežna in tudi ne predraga. Da bi vsaj vladarica moda ne zabranila prekmalu te lepe in pripravne iznajdbe!

Volna, ki se rabi za izdelovanje takih volnenih oblek, se sprede na posebnih strojih in se tke tudi na tovarniških strojih. Na Gorenjskem blizu Radovljice je več takih tovarn. Posestniki volne zamenjajo istih za izgotovljeno blago.

Volnena obleka nadkriljuje v marsičem obleko iz drugega blaga. Volnena obleka ostane dolgo časa lepa, varuje telo prehlajenja, ker je toliko luknjičasta, da ima zrak prost dohod. Dobro vsrkava pot in ga le polagoma oddaja; zato varuje telo prehlajenja. Volnena obleka se ne pere tako pogostoma kot obleka iz bombaževine ali platnena. Volnena obleka se krtači in snaži z bencinom, špiritom, pa tudi s petrolejem.

Kakor vsaka stvar ima tudi volnena obleka poleg dobrih tudi slabe strani. Naj imenujem najpoprej molja, ki tako rad domuje v volneni obleki. Junija in julija odlaga moljev metuljček jajčeca v volno in kožuho. Izvaljenim ličinkam je hrana dotična tvarina, na kateri se naselijo in katero razjedajo in uničujejo. V jeseni se zabubijo. Spomladi pa z leženjem jajčec nadaljujejo svoje škodljivo delo.

Že zaležene molje je jako težko popolnoma uničiti. Treba je sredstev, ki zabranijo vstop tem nebodijhtreba. Močni duh kafe, naftalina, tobaka, petroleja, terpentina, tudi sivke (lavendelj) jim je tako zopern, da ne pridejo v tako dišeče obližje. Tiskarskega črnila se tudi boje.

Volneno obleko, ki je spravimo za zimo, obvarujemo pred molji na sledeči način: Prah in madeže skrtamo, obleko zavrnamo ter jo položimo v za to pripravljen zaboj, katerega potresemo z enim zgoraj omenjenih sredstev. Med zgibe polagamo v krpice zavito kafro ali naftalin, ali pa v petrolej ali terpentin namočene kosčka platna. Med posamezne kose polagamo sveže tiskan časniški papir. Tako napolnjen zaboj dobro pokrijemo in spravimo na suh prostor. Plašče in krila, ki bi zloženi trpeli škodo, obesijo v omaro. V žepe deni vrečice kafe ali naftalina, na podlago pa take vrečice pripiši. Te kose zavij v platnene rjuhe in spni zdolaj in zgoraj. Tudi na vrata (znatraj) in stene omare pripiši zavojček kafe ali naftalina. Solnce in zrak sta najuspešnejši sredstva proti moljem, zato zračijo in krtačijo na solncu.

Priloga

Kolinsko cikorko

OPOZORILO. Ravno kar je dospelo sveže manufakturno blago. Krasna izbira. Ker je direktni nakup, so cene zelo nizke. Opozorjam, da preden kupujete obleke za veliko noč, se prepričajte o ceni v moji trgovini, ker s tem prihranite mnogo denarja. — Stalna zaloga cementa, koruze, moke itd. Vedno sveže špecer. blago. Vsemu blagu znižane cene. — Za obilen nakup se najtopleje priporočam

J. MENART, trgovec, DOMŽALE.

Snaženje madežev.

(Dalje.)

Kostanjeva voda. Razreži divji kostanj na listke, posuši ga na solncu. Nalij nanj dvakrat toliko vode, kolikor je kostanja in kuhaj dokler se ne peni. Je izvrstna za pranje perila, volne, svile, pa tudi lesa. Tla polivaj v vročo kostanjevo vodo, perilo kuhaj v nji, volno in svilo per samo z mrzlo. Če kuhaš kostanj, dokler je mehak, in odliješ vodo od gošče, dobiš kostanjev škrob. Kuhani lističi so še dobri za ribanje lesa.

Krompirjeva voda. Dva litra vroče vode zlij na šest olupljenih, srednjevelikih, surovih in na tenko zrezanih krompirjev. Ko se je voda ohladila, jo odlij in ji prideni dve žlici vinskega cveta. Če pereš s tako vodo svilo, dobi lep lesk. Tudi kuhan krompir je dober za pranje volnega, svilnatega ali satenatega blaga. Kuhaj krompir do mehkega, olupljaj ga in rabi ga kakor drugo milo, pusti namazano malo poležati, pomencaj in izperi. Za krompirjev škrob olupljaj, operi in nastrezi surovega krompirja, nalij nanj vrele vode. 1 del krompirja, 4 dele vode. Ko se je izhladil,

premešaj in precedi skozi gosto sito; ko se vsede, precejeno odlij, kar je bolj redkega, goščo porabiš za pranje ali živino, redko za škrob. Blago oprano s krompirjem ne pusti barve, postane bolj močno. Krompirjeva moka pije rada mastne madeže. — Za fižolovo vodo skuhaš belega, neosolenega fižola. Na liter fižola 2 litra vode. Voda se odlije za pranje, fižol je za jed. — Za apneno vodo zmešaj ugašeno apno z čisto vodo in pusti da se sesede, odlij vodo in spravi jo v zamašeni steklenici. Je dobro čistilo za madeže, še boljše je naslednje:

Angleška voda za madeže. 100 gramov 92odstotnega špirita, amoniaka in 4 grami bencina. Zmešaj in spravi v dobro zamašeni steklenici.

Kuhinja.

Prasičja vranica. Prasičjo vranico lahko porabiš n. pr., če jo skuhaš za v klobase ali če napraviš vrančne cmoke ali vranico s kašo ali z rižem.

Vrančni cmoki za v juho. Zreži tri en dan stare žemlje (ali kruha) na kocke, jih popari z osminko litra vrele juhe, pokrij in postavi za pol ure v stran, da se napoje. Medtem vmešaj eno žlico masti, eno jajce, eno izstrgano prasičjo vranico, nekoliko drobno zrezanega peteršilja in čebule, ščepec popra in majaronovih plev. Nato prideni žemljo in pičlo žlico moke ter napravi iz tega testa cmoke, ki naj bodo za drobno jajce veliki. Cmoke kuhaj 12 do 15 minut narahlo v vreli juhi.

Vranica s kašo. Iztrži malo prasičjo vranico in jo deni v kozo, v kateri si razgrela za dve žlici masti; vranico parkrat premešaj in ji prideni pol litra oprare kaše, osoli jo, ko dobro premešaš, ji prilij dva litra gorke vode, za ščepec popra, nageljnovih žbic, drobno sesekljane čebule, zelenega peteršilja in velik ščepec majaronovih plev. Ko počasi vre 25 do 30 minut, jo stresi v skledo in postavi kot samostojno jed na mizo s kislim zeljem.

Prasičja vranica z rižem se pripravi kakor s kašo, le riža se dene nekoliko več.

Prasičji želodec se osnaži in se ga nadeva z mesom ali ga skuha in napravi ga kakor vampe.

Prasičje srce pečeno. Srce mladega prasiča prereži, izperi kri in ga pretakni s slanino, osoli in speci v pečici.

Prasičje srce v omaki. Srce prereži, izperi kri in pretakni s slanino. Položi ga v kozo, ga osoli in prideni par koscev čebule, korenja, peteršilja ter par zrn celega popra; ko je oprazeno, prilij četrt litra juhe ali vode, prideni še kosček limonine lupine in ščepec majaronovih plev. Ko nekoliko povre, prideni par žlic kisle smetane, v katero si zamočala žlico moke. Ko vse skupaj še kakih 5 minut vre, prilij žlico vina. Srce razreži, ga polij z omako in obloži s polento, dušenim rižem ali cmaki.

Prasičje srce v papriki. Pripravi srce kakor z omako; preden ga zaliješ z vodo, mu prideni ščepec paprike.

Praktični migljaji.

Spomladi, ko so rože (vrtnice) že obrezane, prideni k vsaki nekaj s a j in boš imela celo poletje obilo cvetja.

Za setev na vrtu in na polju porablaj vedno najdebelejše in najtežje seme, ker le tako požene močne klice, je vseskozi močno in da največ pridelka. — Fižola, graha nikari ne vsadi v gredico, ki si jo pravkar pognojila s hlevskim gnojem. To jim je premočno, rasto hitro, a ne obrode prida. Najbolje je, če jih sadiš na gredo, ki je bila že pred časom gnojena, ali pa če jo pognojiš s pelom.

Iz zgodovine kužnih bolezni.

Kozavi bolnik ima hudo vročino. Zato ga ni treba siliti z jedjo in zato ne sme vžiti nobene opojne pijače. Prejšnje čase so radi naročali zdravniki mandeljevo mleko za pijačo. Dobra je tudi limonada, odcedek janeževega grazdčja, jagodji čaj, čaj črnih malin. Za hrano krušna juha, mleko, sadje. Nič mesenega, dokler ni končano gnojenje. Sicer se je treba ravnati po zdravnikovem odloku in ne delati ravno narobe. Važno je, da ni bolnik v hudi vročini zaort, ker poveča to še vročino; toda vprašaj zdravnika, ker nista dva slučaja bolezni enaka. Dobri nasveti sosed in boter so spravili že mnogo kozavil in tudi drugih bolnikov v grob.

Cepljenje. Ima namen, da postane krida nedostopna bolezni. Ta način obrambe so neki že poznali nekdanji Indijci, poznali so ga že dolgo pred nami tudi Turki, ki so cepili ženskam koze, da jih varujejo pogrde. Indijci in Turki so cepljali koze od človeka na človeka. Na Angleškem so bili postali pozorni na dejstvo, da niso bili otrovani od koz ljudje, ki so dobili na rokah koze od krav, t. j. pri molzi. Zdravnika Ferster in Suttan sta poročala v Londonu v društvu zdravnikov o tem, toda stvar je šla mimo. Na Holsteinskem je cepil baje neki učitelj že l. 1791. koze od krave na ljudi. Na Angleškem pa se je zavzel resno za to leta 1798. dr. Edvard Jenner in je dosegel, da je uvedla vlada zavod za cepljenje, v katerem je bilo v kratkem času cepljenih 6000 oseb. Iz Angleškega se je širilo cepljenje v druge dežele. Vodnik priporoča v svojih »Novicah« že koncem 18. stoletja cepljenje in ko so bili Francozi gospodarji po naših krajih, so ukazovali cepljenje. Kakor drugod, tako so se branili tudi pri nas te novosti in kakor niso zdaj vsi zdravniki prepričani o potrebi večkratnega cepjenja, tako so bili tudi takrat tako na Angleškem kakor drugod mnogi zdravniki zoper cepjenje koz. Vcepljena bolezen je bila le nevarna in je umrlo več otrok.

Izprva so cepili na Angleškem, kakor smo rekli, koze od krave na človeka. 1798 pa se je vrnila Angležinja gospa Montegne iz Carigrada, kjer je bila cepljena. Turki so cepili koze od človeka na človeka in tudi Angleži so uvedli tako cepljenje, za njimi tudi drugi. Toda s tem so se prave koze še bolj razpasle. V Evropi je umrlo, kakor pravi dr. Hlenke, na leto

pol milijona ljudi in cepljenje od človeka na človeka je bilo prepovedano. Vrnili so se k kravjim kozam, ki se dobe samo vsled cepljenja, ko se dobivajo prave koze vsled vdihovanja otrova.

Koliko slave je zelo cepljenje, kako so bili prepričani, da cepljeni sploh ne dobi pravih koz! Ko so se pa le vračale in vračale koze, so menili, da je izgubilo cepivo z leti svojo moč in l. 1835. je bilo po Nemčiji ukazano ponovno cepljenje.

L. 1871. pa so pobrale koze samo na Pruskem 64.000 oseb, na Bavarskem jih je umrlo 30.000, in od teh je bilo cepljenih 29.000.

Pa tudi taki so dobili drugič koze, ki so jih imeli že enkrat. Vsled takih številok so začeli mnogi zdravniki in laiki dokazovati, da je cepljenje nepotrebno. Pogoste slučaje jetike med vojaki nemške armade so prišli nasprotnikom cepljenja tudi prav. Pravijo, da je samo to krivo, da se širi jetika.

Najbolj zanimivo je, da se je izjavil o priliki nekega procesa zaradi koristi ali škode cepljenja dr. Cruwell l. 1890. na sledeči način: »Mislili so, da so kravje koze kaj drugega kakor človeške, zdaj pa je dokazano, da kravjih koz sploh ni! Voli nimajo koz. Krava jih ima samo, kjer se je je dotaknila človeška roka. Kar imenujejo pri kravah kozjo bolezen, to so samo ali prave koze, ki jih je prenesel človek na krave ali pa s sifilitične gnojilne, ki jih je tudi prenesel človek.«

A to so pač mnenja. Res je pa vendarle, da so se koze skoro popolnoma zatrlle. Da je k temu pripomoglo tudi drugačno življenje in večja snaga, je gotovo. Cepljenje pa tudi izvršuje zelo važno nalogo, ker sicer ne bi bilo sedaj vesplošno vpeljano.

Koristno branje.

Pri orliški podzvezi je izšel VIII. zvezek »Predavanj za dekliske sestanke«, ki obsega štiri predavanja: 1. O dekliskem čitvu. 2. Splošna pravila za čitanje. 3. Posebna pravila za čitanje: Zakaj naj berem? Pomen dobre knjige. Kako škoduje slaba knjiga. Korist dobre knjige. Izbira knjig. Kako naj berem? Kdaj naj berem? 4. O skupnem branju. — Ker se v naših hišah mnogo bere, a velikokrat zelo nepravilno in le z malo koristjo, naj bi si vsaka mati, žena, gospodinja nabavila ta zvezek, ki jo bo temeljito poučil v pravilnem čitanju. Stane 5 Din. Naroča se pri Orliški podzvezi, Ljubljana, Ljudski dom. — Tam so v zalogi tudi še vsi prejšnji zvezki po enaki ceni, ki obsegajo: 1. Čemu je ženskam potrebna izobrazba? 2. Lepo vedenje doma in v družbi. 3. Kako si izberem prijateljico? 4. Spoznavaj samo sebe! 5. Občevanje med dekletom in fantom. 6. O dekliski veselosti. 7. Karitativno delo žene. 8. Ljubezen do malih. 9. Vzgoja k resnicoljubnosti. 10. Samovzgoja k pokorščini. 11. Medsebojna ljubezen članic. 12. Ponižnost članic. 13. Stanovitost in odkritost. 14. Srečno pot v solnčno naravo! 15. Delo — dolžnost. 16. Vzgojna moč dela. 17. Varčujmo — čemu? 18. Varčujmo — kako? 19. Alkohol škoduje. 20.

Boj alkohol! 21. Bodi redna in čedna! 22. O glasbi. 23. O petju. 24. O pesništvu. 25. O dramskem pesništvu. 26. Temelji lepega vedenja. 27. Splošna pravila lepega vedenja. 28. Lepo vedenje v javnosti. — Vseh teh 32 predavanj daje vsaki ženi prekoristnih migljajev za življenje in obnašanje doma in izven doma. Zato jih najtopeje priporočamo.

Mica Kepa:

Gospodična, kaj berete?

(Iz starega dnevnika.)

Bogenšperk, ... maja 1889.

Lep dan je danes; posebno zjutraj je bilo lepo, ko sva šla z očetom k deseti maši. Sedaj-le je že skoro malo prevroče.

Nič posebnega se ni pripetilo danes dopoldne. In pravzaprav ne vem ničesar napisati. Pač — pridiga je bila lepa. »Sum corda« — kviško srca, je bila vodilna misel današnje pridige.

»Kviško srca nad vsem grdim in nečistim!...« je govoril duhovnik. »Kakor studenec čista naj bodo vaša srca, ne kakor umazana mlakuža, polna nesnage in smradu!...«

Malo mi je pravzaprav ostalo v spominu od lepe pridige, in vendar sem mislila, ko sem poslušala, da bi mogla sama stopiti na prižnico in ponoviti celo pridigo.

Pred cerkvijo sem čakala Jeranovo Milko, ki je lani dovršila šolo v mestu in je sedaj doma.

Zelo imenitno se mi zdi, če je Milka prijazna z menoj, ki nisem hodila v mestno šolo.

Milka je lepo dekle. Malo je večja od mene, belega in drobnega lica je, oči pa ima temne kakor oglje, in tako poredno pomežikuje z njimi, kakor da ima povedati vedno nekaj, kar ni za vsakega. Lase ima črne in velike. Visoko frizuro nosi in skoro vsako nedeljo ima novo bluzo.

Vse se mi dopade na Milki, samo njen smeh ne. Tako je zopern in čuden; tako naučen si mi zdi.

Meni je vselej hudo, kadar se Milka smeje in sram me je, ne vem zakaj.

Ona ima že fanta, trgovski pomočnik je v trgu pri Nemcu in prihaja vsako nedeljo v Jeranovo gostilno. Zabava se skoro samo z Milko in knjige ji posoja.

Milka mi je obljubila, da mi prinese danes neko njegovo knjigo, pa je ni bilo k maši. Morda mi jo prinese popoldne, ko se bo peljala mimo nas na izprehod.

Bogvé kakšna je ta knjiga, o kateri mi je toliko pripovedovala, kako je fina in interesantna?

Milka uporablja vedno učene izraze, da niti vsakega ne razumem. Moj oče pravi, da je to neumnost — pačenje jezika, in da ni lepo.

Pa toliko mi je naročala, naj knjige nikomur ne pokažem. Čudno.

Danes sta bila pred cerkvijo dva fanta, ki sta prišla od vojakov. Oba sta imela vojaške kape na glavi. — Za mojim hrbtom so se ženske pogovarjale, da je eden Končanov iz Preske, in da bo vzel Resnikovo

Lojzo za ženo, drugi pa da je Zoranov Florjan iz Male Kostrelnice, ki sedaj doma šuštarji, da je zelo pameten fant, in da vse noči bere.

Morala sem ga bolj natanko pogledati: čevljar, pa da tako rad bere!

Danes se menda ne bo pripetilo nič posebnega, kar bi se izplačalo zapisati, kar zaključila bom.

Mama me kliče! Na Javornik pojdemo, saj vem.

Pravi, da če pišem, naj le pišem, da bo že sama oblekla otroke.

Kaj naj pa še napišem? O Javorniku morda?! Smešno. O Javorniku se ne da mnogo napisati. Sicer pravi oče, da se o vsaki krtini lahko napiše roman, da treba samo znati.

Javornik pa je večji od krtine. Tri hiše ima. V sredi vasi je velika luža, ki sega skoro do pragov vseh treh hiš. Drugih zanimivosti Javornik nima. Najzanimivejšje je to, da se gospodarji med seboj neprestano tožarijo. Gospodarji se med seboj grdo gledajo, gospodinjje se zmerjajo, otroci vseh treh hiš pa se složno igrajo ob luži. Časih se skregajo tudi oni, pa pade hruška v vodo ali zaluci pastir okrogel, ploščast kamenček čez lužo, da odskakuje po vodi, kakor po ledu, in oni takoj pozabijo na prepir ob važnem dogodku.

Pri Knezu je gostilna. Mi gremo skoro vsako nedeljo na Javornik na izprehod. Od nas ni daleč: dobrih dvajset minut je v hrib. Z Javornika je lep razgled na Dolenjsko stran. (Konec prihodnjic.)

Iz otročjih ust.

Mati: »Daj lepo teti roko, Slavko! In kako se reče, ko teta odhaja? — Slavko: »Hvala Bogu!«

Mati ljubkuje malega sinka: »Moj mali srček, najraje bi te pojedla.« Sinko, ki mu je očitno to že preveč, se ji izvije: »Ah, mama, saj nisem zemlja.«

Mala Milica pride iz šole in milo prosi mamo za dinar, da ga nese v šolo g. katehetu za zamorčke. Svojo prošnjo podpira: »Pomisli mama, kakšni revčki so, ker stanujejo v papriki!« (Hotel je reči »Afriki!«.)

Zofka se igra na vrtu v pesku in najde kamenček z belo liso. Teče k mami in vpraša: »Kajne, mama, ker je nedelja, pa je Božek rekel, naj obleče bel predpasnik?«

Preklic. Podpisani preklicujem in obžalujem vse razžaljive besede, ki sem jih govoril zoper Petra Bertoucelj in njegovo ženo. Zahvaljujem se jima, da sta ostopila od tožbe, in obljubim, da ne bom nikdar več kaj takega govoril. — ANTON JAMNIK, zidar, Godešič štev. 58 — pri Škofiji Loki. 1162

Da bodete zadovoljni z res dobrimi

vrvarskimi izdelki

zato je treba naročiti tako blago le pri

Ivan N. Adamič

Ljubljana, Sv. Petra cesta 31

ali podružnice v Mariboru, Vetrinjska 20 ter Kamnik, Šolna 4.

Mnogo zaslužiti

delati in pridobivati denarja mogoče edino le s povsem zdravimi rokami in nogami. Ako se naših udov polote vtrajne bolečine ter znožne trpiti, zbadati, bosti in mučiti, tedaj je to velika zapreka pridobivanju. Kako blagodejno se izkaže v teh težkih urah drgojenje in umivanje z našim šč škonzi

27 let prikuženim, bolečine olajšujočim domačim sredstvom Fellerjevim blagodejnim »Elsafluidom«. Zelo koristen je pri reumatičnih bolečinah, pri glavobolu, zobobolu, krepki in osvežuje mišice in sile, pa prinese zdravo spanje in novo moč za delo. Odvrača in odvrina močnejši, izdatnejši in večji učinki kot franc. šganje in najboljši kozmetikum te vrste. 6 dvojnatih ali 2 veliki spec.

steklenici 63 Din, 12 dvojnatih ali 4 spec. steklenice za 99 Din, 36 dvojnatih ali 12 spec. steklenice za 250 Din, že obnem z rabojem in poštnino razpošilja po povzetju lekarnar Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elsatrg 16, Hrvatsko. — Posamezne steklenice »Elsafluida« po znižani ceni 9 Din v lekarnah in sorodnih trgovinah.

Za TRAVNO GORO (občina Sodražica) ISEM

lovca ki bi obenem vodil GOSTILNO. V poset pridejo le taki prosilci, ki so v vseh panogah gozdne gozdarstva (jerna, jelen, medved, volk, divji petelin) temeljito izveščani in ki se ali sami, ali njih žene razumejo na gostilniški obrt. Travna gora leži na samem, sredi gozda, 1 1/2 uro od selišča, 900 m visoko; mimo vodi ravnina pot Kočevje—Ruhna—Draga—Prezid. Gostilna stoji letno približno 60 hl vina, 3 hl žganja, ima trafilko. Lovci bi imeli gostilno na račun, stanovanje, drva, njeve itd. — Dr. IVAN LOVRENČIČ, Ljubljana, predsednik »Slov. lov. društva«.

1079

Ne I 487/26—1

Oklic.

Na predlog lastnice se bo prodalo na prostovoljni dražbi zemljišče sloj št. 51, kat. obč. Radovljica, obstoječe iz stavbne parcele št. 21, t. j. hiša št. 24 v Radovljici za izključno ceno 80.000 Din. — Dražba se vrši dne 6. marca 1926 ob 9. uri dop. pri podpisnem sodišču v sobi štev. 26, kjer se lahko vpogledajo dražbeni pogoji.

Okr. sodišče v Radovljici, odd. I,
dne 13. februarja 1926.

Tvrška F. in I. Goričar, Sv. Petra c. 29

nannanja, da se je za spomlad založila z vsemi najmodnejšimi blagovi za moške in ženske obleke; z dobrimi in ceneniimi blagovi za otroške, dekliske in fantovske obleke; z raznimi modno kariranimi perilnimi blagovi, deleni, kambriki; z rujava, belo in barvasto kotenino najboljših vrst; z namiznimi prtji, čipkastimi in rožnatimi blagom za na okna; z bombažastimi, volnenimi in svilenimi rutami in šerpami itd. Valed ugod. nakupa in s malim zaslužkom prodaja po tako nizkih cenah, kot ne dobite nikjer drugod. — Pridite! Prepričajte se! Izplačala se Vam bo pot.

Objava. Vsako neupravičeno lovljenje rib v revirju št. 12, to je Sava med Podnartom in Kranjem s pritoki, bomo brez izjeme zasledovali kot lovsko tatvino. S tem preključujemo kot novi zakupniki vsa dovoljenja, katera je izdal prejšnji lastnik. **Zakupniki revirja št. 12.**

Pozor mlinarji! Naprodaj je tri pare mlinskih kamnov s tečajem in kolesom vred, in pet »stop«. Dva valjarja (valčna), eden oster in eden gladek, dalje en stroj za snajenje zdroba in ena luštnica za čistiti žito in še drugi k tej stroki spadajoči deli. Vse to je še v obratu, se lahko pogleda na licu mesta in se lahko prevzame. — Pojaniša daje PAVEL SEDEJ, mlinar, Javornik, Gorenjsko. 1176

Kmetje! Da Vam prihranim zamudno in drago potovanje v oddaljene kraje, sem s tem letom povečal svpjo zalogo posebno z železnino, tako da lahko dobite pri meni vse vrste železja, ki ga rabite za okovanje vozov, plugov, bran itd. V zalogi imam najboljše znamke podkev, in podkovskih žabljev. Stalno držim v zalogi sveži portland cement, umetno gnojilo superfosfat in sil. Cene zgoraj omenjenim predmetom sem pa tudi tako znižal, da se boste sami čudili. Traverze za enkrat še ne držim, pač pa Vam jih preskrbim na željo v najkrajšem času in ceneje kakor bi jih Vi sami. — Na novo sem vpeljal jeklene sekire, krampe, cepine, gnojne vile, kopače za vinograde, motike in coklje za kolesa. — Poštena potreba in VAGA zajamčena! Se priporočam Ivan A. GROSEK, trg. z meš. blagom in dež. pridelki, Trebnje.

ZLATOROG

terpentinovo milo

Kakovost tega neprekosljivega mila se da odtehtati samo z zlatom!

Da se vpelje »Zlatorog« terpentinovo milo, ta idealna sestava najfinejšega mila z najboljšim terpentinom, v najširše sloje prebivalstva, se vpreša od 1. avg. 1925 v vsaki tisočeri komad tega mila zlatnik po 10 frankov, ki se šele pri uporabi prikaže srečnemu najditelju.

Mnogo zlatnikov se je dosedaj že našlo.

Prepričajte se tudi Vi o neprekosljivi kakovosti tega »zlatega mila«, katero se uporablja radi svoje miline in prijetnega osvežujočega vonja tudi mnogo kot toaletno milo. Mogoče, da ste tudi Vi tako srečni, da najdete zlatnik!

Trpežni PALMA-kaučuk pete in podplati so napravljeni iz najboljših surovine, varujejo Vaše obuvalo, so trikrat trpežnejši kot usnje in Vam omogočajo elastično hojo. — Ni razkošje, ampak neobhodna potreba vsakega človeka.